

Vi tager en Fabrikation, hvor Udgifterne til Raamaterialer og Brændsel, som vi for en Tydeligheds Skyld forudsætter indført fra Udlandet, andrager Halvdelen af Produktionsudgifterne, medens Resten medgaar til Arbejdsløn, Administration, Renter, Afskrivninger o. s. v. Vi sammenligner nu nedenfor Produktionsudgifterne for Januar og August Maaned i Aar for et Vareparti, som det i Januar kostede 1 000 Kroner at fremstille, og forudsætter, at Verdensmarkedsprisen paa den paagældende Raavare ikke er steget indenfor denne Periode.

Januar 1925.

Raastoffer	500 Kr. à Kurs 66 ...	330 Guld kroner
Arbejdsløn, Administration o. s. v. . . .	500 — à — 66 ...	330 —
ialt ...		1 000 Kr. à Kurs 66 ... 660 Guld kroner

ult. August 1925.

Raastoffer (Verdensmarkedsprisen uforandret)		330 Guld kroner
Arbejdsløn o. s. v. 500 Kr. à Kurs 93		465 —
ialt ...		795 Guld kroner

Produktionsprisen er altsaa, udtrykt i danske Kroner, faldet fra Kr. 1 000 til $795 : 0,93 =$ Kr. 850, men er steget fra 660 til 795 = 135 Guld kroner eller ca. 20 pCt., hvilket er det afgørende for Konkurrencen overfor Udlandet. I Virkeligheden er Fremstillingsomkostningerne endda steget noget mere under Hensyn til, at der ved de sidste Lønningsoverenskomster blev gennemført nogen Lønforhøjelse.

Hvis Verdensmarkedsprisen paa den paagældende Vare har holdt sig uforandret fra Januar til nu, er Konkurrence altsaa udelukket for den paagældende danske Virksomhed.

Naturligvis stiller Forholdene sig noget gunstigere indenfor de Industrier, for hvilke Raavareprisen spiller en større Rolle, men til Gengæld ugunstigere, hvor Raavareprisen er af mere underordnet Betydning, hvad der er Tilfældet for store Dele af den danske Industri. For mange Industrier, f. Eks. Jernindustrien, andrager Værdien af de indførte Raavarer saaledes kun 15 à 25 pCt. af den færdige Vares Pris, og Misforholdet bliver altsaa her meget mere grelt. Ved at anvende den i det ovenstaaende Eksempel anstillede Beregning for en saadan Industri — med 20 pCt. importerede Raastoffer — kommer man til det Resultat, at Produktionsprisen (i Guld) fra Januar til ult. August d. A. er steget med ca. 33 pCt.

Hvad angaar Industriens Syn paa Spørgsmaalet om en Fastlægning af vor Valutapolitik's videre Udvikling og Endemaal, ønsker Industriraadet i Overensstemmelse med sin tidligere indtagne Stilling at fremhæve, at det for Erhvervslivet er overmaade vigtigt at have en *stabil* Valutakurs — et Forhold, der ogsaa fra anden Side indenfor vort Erhvervsliv stærkt har været fremhævet.

Industriraadet betragter iøvrigt den senere Tids stærke Opgang i Kronekursen som et Udtryk for en almindelig Opfattelse af, at Kronen i Kraft af vort Lands hele økonomiske Stilling og under Hensyn til vort finansielle Omdømme udenfor Landets Grænser bør føres op i Pari, hvorefter Kronen bør knyttes til Guldet. Omend der fra enkelte Sider har rejst sig Røster herimod, kan man — ikke mindst under